

Projev při příležitosti udělování medaile plk. I. M. Josefa Valčíka dne 23.8.2013

Vážení přítomní, dámy a pánové,

Dovolte mi, předem poděkovat za významné ocenění práce udělením medaile a také se s Vámi podělit o několik svých poznatků a dojmů

V uplynulém roce jsem se věnoval procházení archivovaných dokumentů o 7 výsadkovém pluku ve Vojenském historickém archivu v souvislosti s knihou TOP SEKRET o pluku, která v této době vychází.

Když jsem v letech 1961 až 1969 do likvidace pluku sloužil jako velitel průzkumného praporu a náčelník štábu. V běhu každodenních událostí mnohé si neuvědomoval a měl jako samozřejmé. Žili jsme běžným vojenským životem. Plánovali výcvik, denní režim, jedno rotní taktické cvičení končilo a druhé se připravovalo, probíhaly ostré střelby, diversně destrukční práce, odjíždělo na plukovní operačně taktické polní cvičení za Prešov a končilo za Brnem, prováděly seskoky ve dne i v noci téměř ze všech letišť republiky na plochy od Zvolena až po Karlovy Vary, radiové nácviky na vzdálenosti přes celou republiku, přijímali se noví vojáci a druhý ročník je propouštěn a byly i slavnostní dny. Pluk nebyl žádným ústavem šlechtičen. U pluku se cvičili ostří hoši a není tedy divu, že se jako ostří projevovali i na nesprávných místech. Dochází k výtržnostem v hostince ve Všetulích, k potyčkám s přípravkou university 17. Listopadu, poškození družstevní místnosti ve Fryštáku, řeší konflikt s vysoce postaveným generálem, který vjel do léčky a bylo s ním příslušně zacházeno a průzkumníci mizí v lese atd.

A tak jsem se probíral dokumenty starými 50 let a z novu si uvědomil, že šlo skutečně o speciální pluk se zpravodajsko diversními úkoly, pluk mimořádně vycvičený jako málokterý útvar v armádě. Také jak se pomáhalo městu, při zátopách na Slovensku, jak všichni, co u pluku sloužili zmužněli, získali reálný pohled na svět a na život.

Vedli jsme vojáky k samostatnosti nejen v životě ale i v myšlení. Tak se chovali i velitelé.

A tak postoje v roce 1968 a naše činnost v srpnu nebyly náhodné.

Pluk byl za svoje postoje hodnocen ne za plnění svých povinností, ale úplně za něco jiného.

Byl zhodnocen jako kontrarevoluční. To bylo hodnocení, které rozhodlo o dalším nebytí.

Vojáci plukune sloužili straně a nebo vládnoucí garnituře, ale sloužili vlasti a připravovali se na obranu suverenity republiky.

Na tehdejší etapu je nutno se dívat očima rozděleného světa, studené války a my jsme byli připraveni na válku skutečnou, bránit suverenitu této země proti jakémukoliv nepříteli.

Chtěl bych poděkovat zejména panu hejtmanovi Zlínského kraje Stanislavu Myšákovi, řediteli krajského vojenského velitelství plk. gšt Ing. Radku Hennerovi, městu Holešovu, řediteli Vyšší

a střední policejní školy za veškerou podporu, kterou dává holešovskému klubu výsadkových veteránů a tak společně usilují o to, aby se na 7. Výsadkový pluk nezapomnělo.

Byl velice významným výsadkovým jen podle názvu, ale ve slunečnosti jediným speciálním zpravodajsko diversním útvarem v československé armádě. A zároveň požádat zástupce AČR aby si byli vědomi, že počátky dnešních speciálních sil jsou právě zde, v těchto kasárnách u tohoto pluku, který byl neprávem zlikvidován před 45 léty.